

מסורת הש"ס

(א) לשל יא: (ב) לקמן
קא: (ג) (לשל כ: ושיג:)
(ד) (לשל לא: ה) לשל
יא: ויב לקמן נג: (ו) לשל
מ: ושיג: (ז) לקמן חט:
ושיג: (ח) (לשל שמעון
התמימי) (ט) (לשל כשמעון
התמימי) י (ותהלית אל,
כ) לל דיוסף, (ל) וקד מב:
דיה קסט:}

תורה אור השלם

1. וקראו לו וקני עירי
ודברו אליו ועמד ואמר
לא ונפתי לך קהלת:
2. וברים הו
נעשה ובעמתי אלו
לעני חוקים וחלצה
נעלו מעל גבול ודרכה
בפניו ונענה ואמרה
ככה תעשה לא איש
לא יבנה את בית אחי:
3. וברים הו
ונקרא שמו בישראל
בית הועל:
4. וברים הו
ואם לא חפץ האיש
לקחת את יבמותו ונעלה
יבמותו והשקרה לא
חוקים ואמרה מאן יבמי
להקים לאחי
בישראל לא אקב יבמי:
5. וברים הו

הגהות הב"ח

(6) נם' ואל תבנים קטנים
בניתי: (3) גם ואלו חילק
ב' תבנים ונתחילך לחרדא
ויתביס לחרדא אמור קרדא
אמר לך יבנה כיון
שלא בנה שור אל יבנה
ויתביס לחרדא ומתקין לתלם:
(2) רש"י ד"ה חיידי דתנא
ומי' קרבות ופסוקי ס"ד
אחריב תמי' אלא קרבות
תתלמי: (1) דרוב' דמי'
ויתבס ומי' חיל ספרים.
לך פ"ל דף י' ע"ב תבס'
ד"ה חיידי (5) בא"י דל"ג
ליה דלא דרין:

מוסף רש"י

[illegible]

היסקה אחת כשרה. לכהונה ואחת פסולה כגון שנתגרשה מאיש אחר:
אם בא יום לחנוך חולץ לפסולה. ולא יפסול את הכשרה לכהונה
דלא ישפוך אדם מי בורו ואחרים צריכים להם אע"ג דהוא אין צריך
להם: גמ' ארבעה אחין ס"ד. כיון דלא הוו אלא ד' ויולד מתו

דקדקתי מזה מאז מייסד: ושקנין
ליה. תמיהה וכמה יפרנס כולן:
אדפסר ליה. ששער הוא ויכול לזנון:
עונה בחדש. עונה של ח"ח מערב
שבת לערב שבת והוא אשר פתיו
בעתו(בכתובות דף סג:) דמתי לכל
חדא עונה בחדש: וגיטס לחדא.
ברישא והדר נתחן לחדא: כל שאני
עולה. לבית דין ליטוס שאני עוקוק
להתייבס דרמנא פטרה דכתיב את
בית אחיו בית אחד הוא טוגה ולא שני
בתיס אינו עולה לחלוצי אלאמה לא.
תמיהה. כלומר ואי שני בתיס בעלתא
פטורה מי לא אינטיקד למישר כרת
ערוה והא אינטיקד סד"א ערוה
אבראי קיימא ולא דמיא קמייה והוא
לא כרת בית אחד ותתייבס קמ"ל: כן
שנה רבי. במשנה זו למדנו רבי לא
ישמן כו: מרתנ' מרזורי
ברוסא. משיטאח: והנושא את חלוצו.
דקיימא עליו כללוא דשוב לא יבנה
והנושא את קרובא חלוצו. לקמן בעי
לן בגמרא הא קרובא חלוצו לאו
דאורייתא היא: ויליא והולד ממזר.

דסבר ר'ע ים ממזר מחייבי לאחין:
קרוכס גרושסו. דגרושסו אשסו
ואחוסה או אמה חייבי כריתוס נינבו
לגביה: **גב' אימא קרוכס גרושסו.**
ורבנן אמחורי גרושסו וטשא חלולוס
פליגי: ודלמא הא קמ' דיש ממזר
מחייבי כריתוס. וסיק אע"ג דפליגי
רבנן בחייבי לאחין מודים הס בחייבי
כריתוס שכולל ממזר: ודלמא פולס
לא איירי **הב' ודקאמרת לאשמעיני**
שאר חייבי כריתוס: אידי דסנא
רישא ממזרי גרושסו וטשא חלולוס
וקרוכס חלולוס. פליגי רבנן עליה
תנא נמי ומודים בקרוכס גרושסו (א)
אבל קרוכס חלולוס הי' דלר'ע הי'
ממזר: הכסוב קראו כסו. ולית ליה
סתמא דמתני' גריס פסקין (מא). דקמני
הסולן ליבנתו וטשא אחי אה אחוסה
ומת חוללת דלר'ע פטורה לגמרי:
שכולל

חלוצתו הולד ממזר והאמר
תורה אחות חלוצה מדברי
דקתני סיפא ומודים בנשוא
אייירי בה היינו דקתני ומודים
הא קא משמע לן דלא ממזר
כל שאר בשר שהוא בשר יבא
כרת בידי שמים והלכה כדבר
ליתני שאר חייבי כריתות קרוב
לעולם לא איירי בה ואייירי דתני
תני נמי קרובת גרושתו אלא
חייא בר אבא א"ר יוחנן היינו
קראו ביתו אמר רב יוסף

(דף סו:) כל מקום שאין קדושין בו
גרשמו טפי משא

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

מד.

עובדא (ידר' יוסף דמשמע אע"פ
ול עד לאחר שלשים ושמוא מילתא
זין לו בנים שרי אפילו תוך שלשים
סור אפילו לכנוס תוך שלשים כיון

יענו יכול לנעול עד לאחר שלש
 ימי שפיר דנקט במס' שמחות לישא
 ואם לאו דלן לן בניס נקטיה דאפילו
 ואלא אסור ויכר' יוסף אומר דלא
 לנתיב המסעין בית השמחה היינו דוקא
 שמחה של רשות דלמירין במסכת
 נזירות (פי') עד כל הממס' אסור
 לנתיב השמחה עד שלשים יום ועל
 יו' ועל אמו שנים עשר חדש אפילו
 י כסעודה של מצוה דלפטר דלא
 י כסעודה של מצוה אלא אחר
 שלשים וקלי אצטרי וואו אף קת'
 וממע דשרי אפילו וסוף שלשים'
 ייבם' דהוא ותהלין דהוא אמר'
 קרא אלא לא יחפין בו'.

ת ספרים (ו) דגריס הקמיה
 תלמוד לנחמד ויביסם לנחמד אמר קרא
 ואל יבנה ביתו של נחמד כנה שוב לא
 ונראה דל"ג (ו) דל"ג נר"ך קרא
 דכיון דהל"ן לנחמד א"ל יביסם
 יס כיון דל"ן עולה לנחמד דאמר
 ויני דל"ן עולה שני בנים ושמו
 יוני חולן לשני נחמס משמע
 שניה מותרת לשוק בולא כלום וקרא
 יבנה אימר כדדרשנין פ"ק
 יד: (ו) וס' לנחמד החוליה מכתב
 יד: בר' שמוע קעלה בר' וז"ל
 די חסד וחסדא דל"ן עולים לנחמד
 יליס לייסוס חסדא כפרק חסד
 וס' דל"ן קרא: ויס לנחמד דחסד שני
 ויס נחמד חסד דפומיחיו סוד דכתיב
 ויעוד: לא גרסין ועוד גורה
 ונא יאמרו בית מלחמא ויני דל"ן
 ואורימיה מייסס חסדא וס' לנחמד
 ויס גורה לא יני: בר' איבא יתרי
 תחקי"ם סצוה י"בום. מימא דא"כ
 ק"ל קרא דל"ן חולן לשני בנים:
 למה לא איצט"ר ס"ד א"ר
 אבא ר' יוחנן הכהן

[illegible]

ס מיהא הוי;

שכן

נרת בירי שמים, כל אותה כילה (קדושין ע"ד).

עין משפט
נר מצוה

ק א מ"י פ"א מהלכות
 יבום הלכה י סמג עשין
 נ טור ש"ע אה"ע סי' קסא
 סעיף ב:
 קא ב מ"י פ"ד שם הלכה
 א סמג עשין נב
 טו"ע שם סימן קסו
 סעיף א:
 קב ג מ"י פ"ד מהלכות
 אישות הלכה א סמג
 עשין מה ולאין פא טור
 ש"ע שם סימן ע"ב סעיף ו:
 קג ד מ"י פ"א מהלכות
 יבום הלכה ט:

[illegible]

אז יהא דקחשיב ברייף אלזי הן
הליקן גרושה ומלוגה בוי.
כ"ל. כז. גראה דל"ל ויהא
דילפיין מואסה לרבות מלוגה
לא היו אלא בוי.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones